

**Judicium Grave à Domo Dei, Omnibus Templorum,
Processionum, Et Qvorumvis Sacrorum, Dum Irreverenter
& Impie Divinis assistunt, Dehonestatoribus formidandum**

Pragae, 1670

Caput VI. De honestatio Rerum Sacrarum est ex Signis æternæ
Reprobationis.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54878)

nes vicinas in manus eorum venire sinat. Religionem, *ô* Catholici! & pietatē pristinam in Templā ad res Divinas reducite, & omnia muta sunt vobis. Quod nō facitis, frustra arma, frustra exercitus, frustra omnes alii bellici sunt apparatus: Novit hoc S. Mater Ecclesia, quæ proinde in Missa adversus suos & Fidei persecutores ad Deum clamans, nihil aliud à Deo postulat, quàm ut Fideles ad mysteria & Sacra sua accedentes, corporis & animi pietatem (tanquam unicum & certissimum in hostes remedium) secum in Templā adferant, itā in secreta prece orans:

Protege nos Domine tuis Mysteriis fervientes, ut Divinis Rebus inhærentes, & corpore tibi famulemur, & mente. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum. Amen! fiat!

CAPUT VI.

*De honestatio Rerum Sacrarum est ex
Signis æternæ Reprobationis.*

Clarissimè in hanc rem pronuncia vit *I*saias Prophetæ suæ c. 26. *In terra Sanctorum iniqua gessit, non videbit gloriam Dei. Quæ autem amabò terra alia magis Sanctorum est, quàm Domus Dei? in qua Deus ipse,*

An-

Angeli & Cœlites adsunt? in qua nihil nisi sanctum esse convenit? Meritò idcirco à Deo vocata non tantùm *terra Sancta*, sed etiam *Sancta Sanctorum*. Nunc ergo si non dubitat per infallibilem quasi consequentiam ex hoc antecedenti, in *Terra Sanctorum iniqua gessu*, deducere, ergo non *videbit gloriam Dei*, videant in quantum salutis æternæ discrimen sese conjiciant, qui terram Templorum Sanctissimam, iniquissimis suis actionibus toties dehonestare flocci faciunt. Si enim dixit Apostolus Hebr. 10. *Voluntariè peccantibus nobis, post acceptam gratiam, non relinquitur pro peccatis hostia, sed terribilis quædam expectatio judicij*: quantò minùs relinquetur peccantibus in ipso loco gratiæ, ubi gratia hominibus à Deo donatur? Qualis enim hostia pro peccatis relinquetur ei, qui sacratissimam corporis & sanguinis Christi Hostiam vix honorificentius, quàm panem simplicem tractavit? in ejus conspectu & præsentia ea gessit, quæ coram homine alicujus auctoritatis nunquam facere ausus esset? Illine Sacrificium Agni immaculati, & Filii Dei immolatio fiat hostia pro peccato, qui illud ipsum impietate & indevotione suâ facit sibi cedere in peccatum? & hoc ipsum est, quod alibi 1. Reg. 2. declarare voluit Spiritus S. *Si peccaverit, inquit, vir in virum,*

placari ei poterit Deus; si autem in Deum peccaverit, quis orabit pro eo? quasi dicat, si quis alterius generis peccata, non immediate Deum, & res Divinas impetentia patriverit, facile veniam merebitur, sed si quis hæc ipsa contemtu duxerit, non facile salutem consequetur. Sensit id ipsum infelix cum Filiis suis Heli Sacerdos quorum impietate, sacra irreverenter tractantium, in tantum offensus fuit Deus, ut 1. Reg. cap. 3. ad Samuellem locutus sit: *Prædixi Heli, quod judicaturus essem Domum ejus in æternum, propter iniquitatem, de qua supra egimus. Idcirco juravi Domui Heli, quod non expietur iniquitas Domus ejus victimis & muneribus, usque in æternum.*

S. August. in explanatione Psal. 28. ponderans illa vers. 8. verba: *In templo ejus omnes dicent gloriam*: merito quærit, quânam ratione cum veritate à Psalmista de Christi fidelibus (de his enim propheticè hunc psalmum loqui existimat) dici possit, quod *in Templo Dei omnes dicent gloriam*: cum è contra videamus, à quàm plurimis omnia potius alia tractari, & positivè despectum & inhonorationem Divinæ Majestatis procurari. Et ostensurus quânam sint illi omnes, de quibus agit Psalmista, respondet: *in Ecclesia Dei omnis in spem æternam regeneratus laudat Deum*

Deum: clarè innuens, eos qui Dei honorem in Ecclesia prostitutum eunt, & pro laudibus contumeliâ eundem afficiunt, vix esse è numero in spem æternam regeneratorum. Horrenda sanè, & quemlibet meritò percellere nata sententia, quàm & Apostolus 1. Cor. 3. asserere non dubitavit, de impiis talibus Templorum Dei profanatoribus pronuncians: Si quis Templum Dei violaverit, disperdet illum Deus. Meritò proinde S. David, cum præ omnibus aliis rebus petiisset à Deo gratiam prædestinationis, simul etiam tanquam certissimum ejus consequendæ medium, huic voto conjunxit, amorem Templi, & devotam ejus visitationem. Unam petij à Domino, inquit Psal. 26. hanc requiram, ut inhabitem in Domo Domini omnibus diebus vite mee, ut videam voluptatem Domini, & visitem Templum ejus. Sed quæ connexio esse potest inter visitationem Templi, & visionem beatificam voluptatis Domini? S. August. pro eo, ut visitem Templum ejus, legit, ut protegar à Templo ejus: significans videlicet, devotè & reverenter Templum invisere, idem esse, ac à Templo, nè in perditionem æternam cadas, protegi. Cujus menti ipsemet Propheta favere videtur, consequenter illo Psalmo subjiciens: quoniam abscondit me in Tabernaculo suo, in die malorum

protegit me in abscondito Tabernaculi sui.
 Quæ enim alia dies malorum veriùs dici potest, nisi ea, quâ misera anima de corpore egressa, & hostibus innumeris circumdata, inter spem cœli, & metum gehennæ constituta, de æterna salute periclitatur? Si ergo visitans, & debita cum reverentia Tempia & loca sacra adiens tunc protegatur, & ab hostibus in Tabernaculo Dei, in Templo ejus absconditur, imò ut securitas omnimoda appareat, in abscondito Tabernaculi ejus protegatur: manifestè exinde habetur, Religiosum cultum Sacrorum, esse indicium prædestinationis. Et hoc est, quod idem alibi Psal. 83. declarans, ità ab Altaribus Dei se protegi coram hostibus asserit, sicut volucres à nido. Cùm enim ingens suum cœlestis Patriæ desiderium declarauisset, exclamando: *Quàm dilecta Tabernacula tua Domine Virtutum, concupiscit & deficit anima mea in Atria Domini!* Continud quasi sollicitè querulus, nè à secura illorum possessione excideret, subjicit: *Etenim passer invenit sibi domum, & curatur nidum sibi, ubi ponat pullos suos, securos videlicet à miluo, & accipitre futuros, cùm tamen ego nullum simile refugium habeam, ubi salutem meam securus reponam. Sed mox seipsum corrigens, & de reperto asylo exultans, Altaria, exclamat, tua Domine Vir-*

Virtutum, sunt mihi nempe nidus tutissimus, ex quo certissimò in beatam Patriam evolaba. Unde concludit: *Beati qui habitant in domo tua Domine, & cum timore & reverentia velut Aulici Regi suo assistunt. Sed quare beati? quia in sacula seculorum laudabunt te, ex domo tua temporanea, in Palatia ætherea translati.*

Posteaquam gravissimis verbis exprobrasset Deus Israël per Prophetam Ioël cap. 8. contemptum Altarium suorum, & impietatem ac irreverentiam in sui cultu passim admitti solitam, *quia multiplicasset, inquit, Ephraim Altaria ad peccandum, facta sunt ei Ara in delictum: mox debitam sceleri huic poenam assignaturus, hanc ipsam de qua nunc agimus subjicit: Hostias, ait, offerent, immolabunt carnes, & Dominus non suscipiet eas: inexpressibile quodammodo delictum hoc esse ostendens: nunc recordabitur iniquitatis eorum, & visitabit peccata eorum: quorum mensura hoc cumulo ultimè completur, & in pabulum æternis ignibus destinatur. Non ergo sinè mysterio factum est, quòd non alibi prædictum sit de Salvatore nostro à Simeone Lucæ 2. Positum esse illum in ruinam multorum, & in signum cui contradicetur: quàm in Templo. Nullibi enim magis fit nobis occasio & materia ruinæ, quàm in Templo,*

quia nullibi magis in faciem ei contradicitur, nullibi in conspectu ejus magis delinquitur, nullibi impudentius, & protervius Majestas ejus violatur. Verè qui venit prestare misericordiam, exclamat Gabriel sermone primo de purif. B. V. *Et omnes salvos facere, positus est in ruinam in medio Templi sui, quoniam ibi plus omnibus locus sibi contradicitur ab impuris solo nomine Christianis. Templum salutis in quo peccata plangenda sunt, misericordia impetranda, versum est nobis in focum damnationis à corruptis vestris moribus, quibus domum Domini, imò Dominum Domus blasphematis. Reverà longè melius esset misericordiam Dei nunquam vobis in Templo fuisse presentatam. Quod ipsum mysticè præsignatum fuisse in amissione triduaana Christi à Parentibus, advertit egregius quidam Scripturæ Interpres, quem non alibi deperdiderunt quàm in Templo. Eheu! quid hoc est? exclamat ille, die festo IESVS amittitur? ah quàm multi Templum hodie intrant in gratia Dei, & eà perdit à exeunt! in Templo, inter res sacras sapissime Deus perditur! ubi maxime inveniri debebat, & ubi suscipendam à nobis Dei misericordiam in medio Templi, vates Regius Psal. 47. prædixerat. Et utinam perdat duntaxat ad triduum, iterum postea inveniendus, neque amittatur in perpetuum!*

Quan-

Quando per nulla magis in periculo æternæ perditionis peccata constituimur, quàm quibus injuria Templo, & rebus sacris irrogatur. Quomodo enim in conspectum Dei admitti per beatam mereatur visionem intrà cœli adyta, qui in ejus vestibulo tam impius est & immorigerus? Licet enim promiscuè tam Cœlum quàm Templum passim in Scriptura nomine Domûs Dei vocetur, tamen S. Paulus in Epist. ad Hebr. & David Psal. 83. & alibi sæpius, hanc inter utramque Domum diversitatem assignat, quòd Cœlum se habeat ut Domus interior, & secretum conclave summæ illius Majestatis, ubi demum Amicos suos in conspectum suum & præsentiam Deus admittit; Templum autem sit ad instar Domûs exterioris, Atrii, & vestibuli, vulgo Anticamera dicti, in qua ingressus, & ad intimam audientiam admissio expectatur. Quis Principum autem & Regum, præsentiam suam communicet, & audientiam exhibeat illi, qui impudenter in Anticamera tumultus cœre, clamores excitare, procacia agere, non minùs liberè & immorigerè, quàm in Taberna & vicis publicis, sinè omni Principis reverentia & respectu versari præsumserit? *Domum Dei decet sanctitudo*, monet omnes ingressum parantes, velut Aulae cœlestis Præfectus Psaltes Regius Ps. 92. Procul ergo hinc
ô pro.

ô procul este profani! Si enim audaciâ & temeritate ductus, verba sunt Iliad. Pelusiora lib. 1. ep. 45. Confusiones ac nugæ Templi quibus silentium omne debetur, colloqui aq; turpia & præpostera inuuleris, hoc persuasum habe, quod in extremum condemnationis & existij periculum te ipsum impelles.

Certè Propheta Regius in terribili illo, & maledictionum, ac imprecationum pleno Psalmo 108. quo in Judam, cæterosque ejus imitatores, omnia à Deo mala immitti postulat, post omnia majus aliud non invenit, quàm ut in ipsa sua oratione Dei offensam operetur. Oratio, inquit, illius fiat in peccatum: quasi hoc ipsò mala omnia, ipsamq; damnationem æternam super caput illius invecturus. Nescis quàm grave sit in oratione contrahere peccatum, quærit S. Ambros. lib. 1. de Cain. c. 9. ubi speras remedium? Certè Deus per Prophetam docuit, grave hoc esse maledictum, dicens, Oratio ejus fiat in peccatum. Foris canes, procul exsunt à Templo cælesti, teste S. Joan. Apoc. 22. quam ergo spem admissionis illuc obtinendæ habeas, qui in Templo dum immorigerus es, canis, & cane impudentior es S. Joanni Chrysolomo hom. 36. in epist. 1. ad Corinth. In judicium proinde, invehitur ille ibidem in similes, & non ad salutem obtinendam convenitis, cum peccati

cati utiq; in Templo nullam habeatis occasio-
nem, & insuper meliores & mitiores expelli-
tis, eos vestris nugis undiq; molestia afficientes.
Vis scire quo ductore ad Ecclesiam te confe-
ras, dum nugas, confabulationes & profa-
na ibi agere disponis? Diabolo ductore, in-
quit S. August. ser. 351. de tempore, qui-
dam in Templum pergunt, dum ibi non preci-
bus insistent, sed fabulis, calumniis, jociis, &
aliis peccatis vacant, qui cum ipso, cujus secuti
sunt vestigia, ad aeterna vadant tormenta.
Terribilis est locus iste, exclamavit aliquando
pavens Jacob, Gen. 28. Sed quare terribilis,
& non potius ob praesentiam Dei & Angelo-
rum, amabilis & delectabilis? Quia, respon-
det, Verè Dominus est in loco isto, & ego ne-
sciebam: Non est hic aliud nisi Domus Dei.
Terribilis est omnibus quidem; sed maximè
his qui cum Jacob in illo dormiendo, & alia
indecentia agendo, irreverenter versantur.
Ubi enim cum illo de veterno suo evigilave-
rint, tum demum paventes timentesq; ex-
clamabunt: Quàm terribilis est locus iste, &
ego nesciebam. Terribilis est, quia in eo innu-
meri Angeli Domino suo assistentes, actio-
nes omnes, cogitatus, verba, & mores in-
tus morantium observant, & descendentes
ascendentisque in caelum, Divino conspectui
praesentant. Væ ergo illi, de quo nihil, nisi
damna.

damnabile, vindicari & puniri dignum reperiunt Angeli, in cœlum deportandum ! Noverrat id apprime sæpius memoratus Propheta David, & idcirco nullius majorem sollicitudinem gessit, quàm ut ab impiorum ejusmodi moribus longissimè abrens, in conspectu Dei quàm decentissimè versaretur. *Odi vi, inquit, Pl. 25, Ecclesiam malignantium, & cum impiis non sedebo. Sed lababo inter innocentes manus meas, ut quàm mundissimus Tabernaculum tuum ingrediar, & circumdabo Altare tuum Domine, non ut fabulas & sæcularia audiam, & similia vicissim loquar, sed ut audiam Vocem laudis, & enarrem universa mirabilia tua. Domine dilexi decorem domus tua, & locum habitationis gloria tua.* Et videtis quam mercedem ardentis hujus suæ à Deo Religionis, veluti ei propriam, & omni jure debitam à Deo postulet. *Nè perdas, subjicit, cum impiis Deus animam meam, & cum viris sanguinum vitam meam.* Quali dicat cum S. August. *feci quod jussisti, da quod promisisti. Odi vi malignos in Ecclesia, & dilexi decorem Domus tua, nè ergo perdas cum impiis Deus animam meam.* Perditio enim his, & à Domo tua cœlesti exclusio, qui hinc domum tuam faciunt Speluncam latronum; Salus autem & vita æterna, qui eam servant *Domum solius orationis.*